

מועצה אזורית אשכול - מליאה #2024 3 בזום

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום שני, י"ב בשבט תשפ"ד, 22.1.2024

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

מועצה אזורית אשכול
ישיבת מועצה מן המניין מס' 3
מיום שני, י"ב בשבט תשפ"ד, 22.1.2024

משתתפים:

- ירקוני גדי - ראש המועצה
- אלון דודי - סגן ראש המועצה
- קוברסקי אדוארד - חבר מועצה, אבשלום
- אקוורט חנניה - חבר מועצה, מבטחים
- גרין סילביה - חברת מועצה, אורים
- בלברמן שמיל - חבר מועצה, ניר יצחק
- אהרון איתן - חבר מועצה, עמיעוז
- בן ארי רבקה - חברת מועצה, כיסופים
- מימון יהודית - חברת מועצה, יבול
- ברזילי דני - חבר מועצה, מגן
- פלוטקין בן זקן שלומית - חברת מועצה, שדה ניצן
- ערוסי מזל - חברת מועצה, עין הבשור
- צמח דורון - חבר מועצה, בארי
- בר מאיר תמי - חברת מועצה, צאלים

מוזמנים:

- ניר ים - מנכ"ל המועצה
- עו"ד אולגה גונן - יועצת משפטית
- יפעת ליפנר - דוברת המועצה
- בת שבע סעד
- נועם גל
- חברי הנהגות היישובים ואורחים נוספים.

על סדר היום

מיד אחרי ה- 7/10 פנתה מועצה אזורית אשכול למדינה בבקשה להכיר בה כמועצה אחת לכלל תושביה. נראה היה שהנושא הובן, ומשרד רוה"מ הקציב 30 יום להסדרת הנושא. הזמן שהוקצב להסדרה חלף עבר, והמדינה ממשיכה להתייחס לתושבי אשכול כקבוצות תושבים נבדלות, על בסיס המרחק הגיאוגרפי מהגבול. אשכול שוקלת יציאה למאבק על ההכרה בנו כמועצה אחת.

בישיבת המליאה תוצג תוכנית אסטרטגית תקשורתית, ויתבקש אישור תוכניות ואישור תקציב נדרש למימוש המאבק להכרה בנו כמועצה אחת.

מר ניר ים: מחכים ברשותכם עוד מספר דקות, מוזמנים הרבה מאוד אנשים, ובינתיים לא הצלחנו עוד למלא את המסך הראשון, אז נחכה עוד איזה 2-3 דקות.

*****תיאומים טכניים*****

מר נועם גל: ערב טוב, הישיבה היא ישיבה משותפת של הנהגות ישובים, של יו"רים והנהגות יישובים ומליאה, ולכן ניר ינהל אותה, ואני מיד מעביר לו את שרביט הניהול. גדי?

מר גדי ירקוני: ערב טוב לכולם, לפני שנתחיל בסדר היום, אתם יודעים, ימים לא פשוטים עוברים עלינו, אבל הצטבר היום עוד משהו. משה מורג, שהיה, נפטר היום אחרי מחלה ממושכת.

משה מורג היה בין האנשים פה שלפחות בשנים האחרונות, בטח שבשנותיי, היה לו דגש גדול במועצה, פעל רבות, כבר לפניי היה מנהל אגף החינוך, לפני זה אולי, אני לא יודע מה עשה קודם במועצה, עד שהגיע להיות תת אלוף, היה בצבא הרבה שנים.

אחר כך, הוא זה שהיה פרויקטור של נופי הבשור. כשאני הגעתי לעבודה, הוא כבר היה רמ"ק. סמכנו עליו מאוד, ואהבנו אותו מאוד. נעבוד איתו בתור רמ"ק. אני חושב שהוא היה המקצוען הגדול ביותר

במועצות האזוריות בתפקיד הזה, גם מעצם הכישורים שהיו לו, גם מעצם האכפתיות שהייתה לו בתפקיד הזה, גם מעצם זה שהוא באמת היה מחובר גם לתו"ל הלימודי וגם לתו"ל המבצעי של זה. באמת הרגשתי לידו בטוח ושקט. ותמיד אהבתי שהוא לימיני בנושא הזה, הוא תמיד ישב... גם אני חייב להגיד, בן אדם עם חוש הומור מיוחד במינו, שהיית צריך לאהוב אותו בשביל לאהוב את חוש ההומור שלו, לא תמיד זה הלך בקנה אחד. אבל אני מאוד מאוד עצוב היום בנושא הזה. נתנו לו להוביל גם את הצוות של קריית החינוך, גם את ההובלה של הבניה, עשה את זה כמו שהוא יודע, באכפתיות, בדייקנות, גם בזמנים וגם בעבודה עם האנשים.

לי הוא חסר מאוד. אני אומר לכם, יש לו מחליף טוב, ראוי ומצוין פה בשולחן הזה, אבל בכל שאר הדברים, הוא היה עזר גדול, ועד הימים האחרונים עדיין היה אכפת לו והוא בירר, וניסינו לשתף אותו במה שקורה פה. הלוויה, לפי דעתי, היא מחר ב-14:00 בצוחר, יהי זכרו ברוך, ובאמת אבידה גדולה.

מר ניר ים: אנחנו מכאן עוברים למליאה. כנסנו פה, את חברי המליאה עם הנהגות היישובים, קראנו להם להצטרף עם ראשי צח"י, גם אותם הזמנו ועם הנהלת המועצה. וזה, משום שהנושא הזה הוא באמת, הוא נושא לחלוטין אסטרטגי. הוא נוגע לכל אחד במועצה, מגדול ועד קטן.

ולכן אנחנו חשבנו להציף את הנושא, לדבר עליו בפורום רחב ככל האפשר. ונראה, ככל שהדיון יתקדם, איך ואם אפשר לקבל החלטה, ואם בשלה השעה, או שאנחנו צריכים לעשות עוד איזה שהם מהלכים. את הכול אנחנו נברר בשיח פתוח, חופשי, להגיד הכול, לשמוע בסבלנות את הדברים של האחר, וככה להתקדם.

מי שיציג לנו את הנושא ברמת המצגת והפרטים, זו תהיה דקלה, מנהלת האגף האסטרטגי שנמצאת איתנו כאן בזום. אבל מי שיקדים ויגיד מה הרעיון הכללי, זה יהיה גדי ראש המועצה. הוא גם זה שבסופו של דבר, במידה ונחליט, הוא גם זה שיוביל, כמובן, ויהיה בפרונט של הנושא הזה. אל מול המדינה, אל מול הממשלה, אל מול כל גוף שאותו אנחנו מתכוונים להניע לכיוון הזה. אז בבקשה,

גדי?

מר גדי ירקוני: טוב, אני אגיד כמה מילים קצרות, ואני אעביר לדקלה. אז כמו שאנחנו רגילים, עם איזה מנחה שיש לנו, אני אנסה להגיד על הנושא המסדר. למדנו מילים חדשות, אני חושב, במלחמה הזאת.

מר ניר ים: הרעיון המסדר.

מר גדי ירקוני: הרעיון המסדר, כן. אז אני חושב שאנחנו רוצים הפעם, מרגישים שזאת ההזדמנות הכי טובה שתהיה לנו, להסביר ולהראות ולנמק ולהוכיח, כמה אנחנו צודקים, אחרי ה-7.10, שאם רוצים שמועצה אזורית אשכול באמת תשתקם ותהפוך להיות התפארת של עוטף ישראל, ושל מועצה אזורית אשכול, ותצליח להשתקם, והמטרה הגדולה היא להכפיל את תושביה, שיהיה פה שמחת חיים והכול, הדבר הזה הוא מחויב שאנחנו, מדינת ישראל תכריז עלינו כמועצה אחת בכל הנושא של הצמיחה, פיתוח ומה שאנחנו קוראים לזה – עוטף עזה.

אנחנו הפעם, בגלל זה זה קצת בדחיפות, הקמנו צוות מיוחד שדקלה עוד מעט תציג גם אותו, אבל זה צוות שהפעם אנחנו רוצים לקחת, חוץ מהצוות שאני לא אגיד את האנשים שפה, אבל גם האנשים שלנו וגם הכול, הם יהיו צריכים להיות המובילים בתחומם בארץ. אנחנו חושבים שזו ההזדמנות, באמת, של כולנו, להוכיח שאנחנו מועצה אחת, גם במעשים, גם באצבעות וגם אחרי זה בשותפות. ניר אמר – אני אוביל, אני לא אוביל, אנחנו נעשה את זה ביחד. לבד אין לי ציאנס להצליח, לצוות אין ציאנס להצליח, ואם אנחנו קודם לא נרתום אתכם ואת התושבים לצדקת הדבר הזה, למהלכים שבהם אנחנו צריכים אנשים כאלה ואחרים, לא נצליח.

אני חושב שבמאבק הזה, שאנחנו לוקחים באמת, עם התותחים הכי כבדים, נהיה צריכים אתכם שותפים איתנו, וגם לסמוך עלינו כמה שאפשר, על זה שבתהליכים האלה אנחנו לא יכולים מראש כל דבר לצפות. אני חושב שגם, משפט אחרון, גם אחרי זה, בהשלכות ובמעשים של החזרה וכל מיני דברים, נהיה צריכים לחשוב, כל פעם, לקחת גם את השיקול הזה, ולקבל אותו, גם כן, כדבר שחלק מהמאבק. זהו, דקלה, בבקשה. אני לא אאריך.

גב' דקלה קצוני: טוב, אתם יכולים להעלות את המצגת בבקשה?

מר גדי ירקוני: הצוות פה?

- גב' דקלה קצוני:** כן כן, הם פה כולם.
- מר ניר ים:** בת שבע, את איתנו? מי מעלה, אנחנו או את, דקלה?
- גב' דקלה קצוני:** אני לא Host, הנה. מעולה. בואו נעשה הצגה רק, או שתתנו לי להיות HOST ואז זה יהיה...
- מר ניר ים:** בת שבע, את יכולה לתת לה שליטה, לדקלה?
- גב' בת שבע סעד:** דקלה, את יכולה להציג, הפכתי אותך ואת יכולה, בסדר?
- גב' דקלה קצוני:** רגע, שנייה.
- גב' בת שבע סעד:** או שאת רוצה שאני אציג לך, הכול טוב.
- גב' דקלה קצוני:** תעשי הצגה ותתני לי שליטה, כי זה לא באותו מחשב, סליחה.
- גב' בת שבע סעד:** אין בעיה, הכול טוב.
- גב' דקלה קצוני:** בואי נעבור לשקף הראשון. בת שבע, תעבירי לנו עמוד.
- גב' בת שבע סעד:** עוד עמוד?
- גב' דקלה קצוני:** כן, בבקשה.
- ***תיאומים טכניים*****
- גב' דקלה קצוני:** ערב טוב לכולם. נמצאים איתנו פה בזום גם דנה מזרחי, שהיא הבעלים של חברת יחסי הציבור ותקשורת, מבשרת וגולן מחברת ריפאבליק, שעושה לנו את הלובינג כבר תקופה ארוכה, ועמיחי, שהוא היועץ שלנו להחלטות ממשלה.
- אני אתחיל רגע, ואעבור, קודם כל כן חשוב לי להגיד שאנחנו התחלנו דיוק מסרים, והתחלנו עבודה, אבל אנחנו גם מאוד מאוד רגישים למה שקורה במרחב הארצי שלנו, ולכן, אנחנו כל הזמן נהיה עם אוזן קשבת לגבי מה שקורה בזירה הארצית, בעיקר בזירת החטופים.
- יש מאבק, כרגע, של משפחות החטופים, ואנחנו גם מאוד מאמינים במאבק הזה ותומכים בו, וגם חשוב לנו לא להתנגש במסרים, ולא להפריע אחד לקמפיין של השני. ולכן, אם אנחנו נראה עוד הסלמה בנושא של קמפיין החטופים, אנחנו נתעכב קצת עם יריית הפתיחה שלנו, כדי לא לייצר פה דו"צ, וגם לא לייצר מצב שאנחנו פוגעים במטרה אחד של השני, חס וחלילה.

זה מבחינת לוחות הזמנים, אנחנו התארגנו על הדברים, אנחנו רוצים להתחיל לעבוד, אבל עוד פעם, אם פתאום יכריזו על עסקה, אנחנו נבין שאנחנו צריכים להתמתין קצת.

מטרת העל שלנו – היא הכללת כלל ישובי המועצה כיישובי העוטף, בהחלטות מנהלת תקומה ובהחלטות הפינני, כאשר אנחנו יודעים שבמידה ונצליח, כשנצליח עם הכללת ישובי המועצה כיישובי עוטף, זה ישליך מיידית על תקומה ועל הפינני. אבל היה חשוב שתכירו את שלושת המדרגים.

איך אנחנו משיגים את המטרה? קודם כל, אנחנו רוצים למצב את עצמנו בתודעה כמרכז הרעש, מה שנקרא, לגבי ה-7.10, לגבי השיקום שנדרש במועצה. אשכול היא אשכול אחת. אנחנו צריכים לעבוד בהסרת התנגדויות ובגיבוש הצדקות משפטיות. וכדי שעם הכלים האלה, אנחנו נוכל להפעיל לחץ על מקבלי ההחלטות. בואו נעביר שקף.

אז בעצם יש לנו 4 רגליים לקמפיין שלנו, יש לנו את נושא קמפיין תקשורת, שזה החלק הארי, שזה יהיה גם בדוברות, גם בפרסום וגם ברשתות חברתיות, אני ארחיב לגבי כל אחת מהרגליים.

בזירה הפוליטית – יש לנו עבודה לגיבוש לובי רחב סביב המסרים, כי למעשה, בסוף כשנצליח במאבק, הוא יצטרך לעלות להחלטת ממשלה, ואנחנו נצטרך את האצבעות של חברי הכנסת והממשלה והסיעות השונות, שיצביעו בעד. לכן יש לנו עבודה במקביל, פרטנית, מול חברי הממשלה. בצד המשפטי, אנחנו צריכים לבקש חוות דעת לאבחנה מبدלת. מה הכוונה? בסוף, כולם יכולים להנהן בראש ולהגיד לנו זה נכון, אתם צודקים, זה נכון.

אבל אם לא נמצא את הדרך המשפטית שמבדילה אותנו באמת, והדרך המשפטית שיכולה להצדיק בעבור מקבלי ההחלטות למה על אשכול זה נכון, ועל המרחב הגיאוגרפי לא, אנחנו פה בסיפור לא רק על רשויות העוטף, כל החלטה מדינית וממשלתית, יש לה השלכות על כלל מדינת ישראל.

אנחנו מול הצפון, מול אופקים, מול נתיבות, מול אשקלון, יש לזה משמעות רוחבית. ולכן, אנחנו צריכים בתוך המהלך הזה, למצוא הבדלה משפטית שעליה יוכלו להרים את האצבעות בממשלה. אני רוצה להרחיב בעוד מילה, ברשותכם, על תפקיד הציבור במאבק.

אנחנו נצטרך את הציבור איתנו. זה לא רק דגלים ואוהלים, והמחאות המאסיביות, זה גם בדברים הפרטניים. אנחנו נצטרך איתנו ילדים מהיישובים שלא נמצאים, להשמיע את קולם ביחס לבית

הספר, לדוגמא. מורים, תושבים שנמצאים... סליחה?

אז זה גם לקחת איתנו צוותים שיגיעו לכל מיני מקומות, מעבר למאבק שמגיעים במאסות. נתתי דוגמא של ילד, נתתי דוגמא של מורות בבית הספר, יש לנו גם, לצערנו הרב, בתוך מניין החטופים שכולנו מתפללים לשובם, גם חטופים מתשעת היישובים הללו. המשפחות שלהם מכירות את המאבק, אנחנו בקשר רציף עם מטה החטופים, גם לזה תהיה משמעות.

ועכשיו, אני ברשותכם ארוץ, ואנחנו נעשה שאלות בסוף, אלא אם כן יהיה משהו לא ברור. אני רוצה לפרט לגבי קמפיין התקשורת את הסעיפים שלו.

אז בנושא הדוברותי, יש לנו קודם כל מחאה ציבורית. זה הכלים, מה שנקרא, סטנדרטיים. אני אוסיף עוד מילה – יש המון כלים שברשותכם, אני לא אומרת אותם בפרטנות, כי אנחנו צריכים לשמור על אפקט ההפתעה, וזומים דינם לרוץ, ואנחנו מאוד רוצים לשמור על אפקט ההפתעה. אז אני אתן דוגמאות בחלק מהדברים, ובחלק מהדברים לא. איפה שיהיו שאלות נקודתיות, אני אשתדל לענות.

אז מחאה ציבורית נרחבת – אנחנו מתכוונים לעשות אותה גם בכותלי המועצה, וגם בירושלים מול בניינים ממשלתיים, אנחנו מדברים על מסיבת עיתונאים. אנחנו צריכים להתחיל לערוך סיורים אצלנו, כי בסוף, לצערנו, מראה העיניים הזוועתי יכול לשמש לנו לעזר. אנחנו נשתתף בהמון ועדות כנסת. שבהן, גם אם ועדת כנסת לא מתעסקת בנושא הספציפי הזה, נגרום לו לעלות לסדר היום הציבורי. ופעולות גרילה.

פעולות גרילה, זה כל מיני טקטיקות דוברותיות ויחצניות, שהן בעצם מסבות את הקשב התקשורתית עלינו, מעבר לרכישת כלי תקשורת. אלה פשוט פעולות שיכולות לעזור לנו.

הרגל השנייה, זה הרגל הפרסומית – אנחנו רוצים לקנות קמפיין פרסומי בטלוויזיה, באתרי החדשות, בעיתונים – זה עמודים, זה שערים, זה גב עיתון, אלה דברים שעלינו לקנות בכסף, מעבר לקשב הכתבים.

וברשתות החברתיות – כמו שאתם מכירים רובכם, אני מאמינה, אנחנו נמצאים בזירה שהרשתות החברתיות משפיעות מאוד על התקשורת הגנרית, מה שנקרא, שם אנחנו צריכים להפיק תוכן ויראלי

שירוץ, סרטונים שירוצו.

גם פה צריך את עזרת הציבור בשיתופים שיתופים שיתופים, כי בסוף האלגוריתמים האלה מאוד מושפעים מהדבר הזה. אנחנו נצטרך לייצר את הסרטונים האלה, ואנחנו נצטרך את העזרה בפרסום. נעבור רגע לעמוד התקציב.

בתקציב – אני אעבור רגע בזריזות, בשביל לתת תרגום לסעיפים. היועצים, כבר עכשיו, אנחנו ללא התקשרות, כי חיכינו לאישור המליאה, אבל התייעצנו התייעצות ראשונית, באמת בשביל לראות שיש לנו בסיס משפטי, כי כמו שאמרתי בהתחלה, אנחנו חייבים כלי משפטי שבסוף יהיה מנוסח בצורה שהממשלה תוכל להצביע עליו, ויהיו לו הצדקות חוקיות וחוקתיות, התייעצנו עם רז ניזרי, רז ניזרי היה המשנה ליועץ המשפטי לממשלה בעבר, היום הוא בעלים של משרד פרטי, והתייעצנו איתו על ההצדקות המשפטיות שיש לנו. מצאנו שיש לנו הצדקות משפטיות, והוא מוכן להתגייס במידה ונחליט.

הוא כבר שם לנו על השולחן, שאנחנו נהיה חייבים חוות דעת פסיכולוגית – פסיכיאטרית, שמצדיקה את האמתלות המשפטיות שאנחנו מתחילים למצוא, אם מדובר על בית ספר אחד, על מרכז קהילה אחד, על מרכז חיים אחד, אז לזה צריך חוות דעת מקצועית. ויהיו עוד כמה פרמטרים שאנחנו מאמינים שבמירוץ הזמן נצטרך עבודות מקצועיות חתומות בשם, כדי שיהיה לזה תוקף.

קמפיין תקשורת – זה החלק הארי של התקציב – זה מה שאמרתי לגבי קנייה של פרסומות, עיתונים, שלטי חוצות, הדברים האלה. זה מרחב פרסום שדורש תקציב.

הכנת סרטונים – מה שדיברנו לגבי הרשתות החברתיות.

פעולות גרילה – דורשות גם תקציב. במידה ובהסלמה של המהלך כן נגיע למאהל, כי זה איזשהו קלף שאנחנו צריכים אותו במירוץ הזמן, לא עם זה פותחים את הקמפיין. יש לו עלויות, אישורי משטרה, אישורי... לא אלאה אתכם בכל הפרטים.

מסיבת עיתונאים – שאנחנו מתעתדים לעשות.

נלוות – שזה גרפיקה לכל הדברים האלה, ציוד מתכלה, הסעות של הציבור לנקודות שאנחנו צריכים, הסעות לוועדות הכנסת, כל הדברים האלה.

בלתי צפוי – כטיבו של פרויקט, יהיה בו בלתי צפוי, אמדנו אותו ב-10%.
אנחנו מדברים על תקציב של כ-3.5 מיליון, 3,421,000. אפשר לסגור את המצגת ואני פה, יחד עם עמיחי, מבשרת, גולן, דנה וגבי כמובן, לשאלות.

מר תמיר בוקובה: לכמה זמן זה מתוכנן, ה-3.5 מיליון? לאיזו תקופה?

גב' דקלה קצוני: אנחנו מדברים על, למעשה החלטת הממשלה אמורה, במידה ומנהלת תקומה לא יבקשו הארכה, להיות מוכנה ב-1.3. זאת אומרת שיש לנו חודש וחצי של עבודה מאוד מאוד מאוד אינטנסיבית, בשביל להגיע ל-1.3 עם החלטה שכוללת את תשעת היישובים שכרגע בחוץ. אני אוסיף עוד משפט, שאנחנו כרגע, בעבודה שלנו מול תקומה, עובדים על 32 יישובים.

זה אומר שגם אם נגיע בדקה ה-99 לאישור, התוכניות שלנו יהיו מוכנות גם בעבור תשעת היישובים, ולא נצטרך לגזור אחורה, ולהתחיל לבנות להם תוכניות. כרגע עובדים עם תשעת היישובים האלה גם על התוכניות שלהם, כמו שאנחנו עובדים עם כל השאר.

אנחנו גם כוללים אותם בצרכי הרוחב, מדובר על הקטנת כיתות, על מספר תלמידים, על מספר עובדים סוציאליים, על מספר מטפלי חוסן, הם נמצאים אצלנו כחלק מחישוב הקהילה שלנו.

מר תמיר בוקובה: ומה המקור התקציבי...?

ר גדי ירקוני: רגע רגע רגע תמיר תמיר תמיר, רגע. סליחה. אני רוצה שלפני שהשאלות, אני רוצה שדנה, אם יש לה משהו להוסיף, ולחברי הצוות, ואחרי זה נכנס לשאלות. ניר יחליט, או דקלה, מי יחלק רשות דיבור, אבל קודם דנה, עמיחי וגולן ומבשרת, אחד אחרי השני, אם יש לכם משהו להוסיף.

גב' דנה מזרחי: אני אתחיל, נעים מאוד, שמי דנה אני בעלת משרד דוברות, יח"צ ואסטרטגיה, אני גם חברת קיבוץ ניר עם, מפונה בעצמי. אני רק רוצה להגיד את האפקטיביות שבקמפיין פרסומי דחוס בזמן, מי ששאל פה על כמה זמן זה פרוש, אז אני אגיד – שכלל שהקמפיין התקשורתני הוא יותר מהודק ועוצמתי, היכולת שלנו לקבל תשובות מהירות וללחוץ על מקבלי ההחלטות הוא הרבה יותר גדול. ככה זה עובד בקמפיינים ציבוריים מאסיביים.

כמובן, דקלה נגעה פה בשיתוף של הציבור, מאוד מאוד מאוד חשוב המעורבות שלכם בנושא הזה,

אני חושבת שככל שהציבור יהיה יותר ויותר מעורב, אורגני ותגיעו למחאות ולדברים, אני חושבת שכך הדבר הזה יהיה באמת אותנטי ו-ויראלי ואמיתי, ובעל השפעה. זהו, כל שאלה שיש לכם בנושא אני כאן לתת את העמדה המקצועית, ומי שרוצה להוסיף, בבקשה.

מר ניר ים: כן, בואו נדבר, אבל בואו נדבר בצורה מסודרת. בבקשה. מי רוצה

להתבטא או לשאול? חנניה, בבקשה.

מר חנניה אווקרט: ערב טוב לכולם. הנקודה הכי פשוטה היא שאשכול, בלשון זכר,

צריכה להיות אשכול אחד, מועצה מלוכדת ביחד ולהשתמש במושג בידול ולא הבדלה.

הנושא העיקרי, לפי דעתי, שיכול לאפשר לנו להצביע בעד או נגד, או להסתייג, זה לבקש מבעלי המקצוע פה להרחיב בנושא חוות הדעת המשפטית והפסיכולוגית. אם אין לנו סיכוי עם חוות הדעת המשפטית, ביחד עם חוות הדעת הפסיכולוגית, אינה מצביעה על בידול מיוחד שמאפיין את המועצה האזורית אשכול, ומבדל אותה משאר המקומות, הסיכוי שלנו הוא קלוש.

גב' דקלה קצוני: חנניה, אתה צודק. ולכן אמרתי שכבר עשינו התייעצות ראשונית גם

עם אולגה שכבר נמצאת פה, היועצת המשפטית שלנו.

מר חנניה אווקרט: אנחנו רוצים לשמוע.

גב' דקלה קצוני: מה?

מר חנניה אווקרט: את הדברים המבדלים והמייחדים את אשכול.

גב' דקלה קצוני: אין לנו עדיין את חוות הדעת, כי לא יכולנו לשלם עליה. עשינו שיחה

ראשונית עם היועץ המשפטי, עם סגן היועץ המשפטי לשעבר לממשלה. מרכז ההיבדלות מדבר על מרכז חיים אחד, מדבר על הפגיעות שהיו ב-7.10, מדבר על זה שלצערנו הרב, חלק מהחטופים הם גם מהיישובים האלה, חלק מההרוגים הם מהיישובים האלה. יש הבדלה משפטית שאפשר לייצר.

מר חנניה אווקרט: זה לא ממש מייחד. זה לא ממש מייחד.

מר גדי ירקוני: גולן, אתה רוצה להוסיף?

גב' מבשרת נבו: גולן, שואלים פה בעצם איך חוות הדעת של רז ניזרי, אני אסביר כמה

מילים וגולן יוסיף. בעצם, היועץ המשפטי...

- גב' דקלה קצוני:** רק תציגו את עצמכם, חבר'ה, כי הצגתי בהתחלה, אבל...
- גב' מבשרת נבו:** אין בעיה. נעים מאוד, שמי מבשרת נבו, עובדת פה עם גולן שנמצא יחד איתנו בזום. אנחנו חברת ריפבליק יועצים, שעובדים עם המועצה כבר שלוש שנים, וביתר שאת בשלושה חודשים האחרונים. אנחנו מלווים את המועצה בכל התחום... אנחנו עובדים בכל התחום של הכנסת והממשלה.
- אנחנו יחד עם גדי ודקלה, כמו שגדי הציג בהתחלה באמת, חושבים שיש לנו עכשיו את האפשרות ואת ההזדמנות אולי להצליח ולקדם את מה שאנחנו מדברים שנים, את היכולת להגדיר את המועצה כולה כמועצה.
- רז ניזרי היה המשנה ליועמ"ש של הממשלה עד לפני שנה וכמה חודשים, הוא סיים את הצינון, הוא היום עורך דין שעובד במשרד פרטי. והסיבה שלקחנו אותו, כי הנושא הזה הוא מוכר לו, ההתעסקות בכל נושא, גם העוטף, גם ה-7-0, גם המורכבויות, בדקנו איתו לפני, הוא מכיר לפני ולפנים, הוא ייצג גם את המדינה בדיונים בנושא, היה שותף בהחלטות ממשלה שקודמו לעניין העוטף, והוא מרגיש שהוא בקיא בנושא והוא מסכים, כמובן לא היינו מציגים אותו אם הוא לא היה מסכים, אבל הוא חושב יחד איתנו שיכולה להיות פה ההזדמנות, והוא יכול לחשוב על הטיעונים המשפטיים הנכונים, איך להגדיר אותם, איך לדייק אותם.
- כמו שעשו עכשיו בנושא יישובי הספר. זאת אומרת, הוא באמת חושב שיש את האפשרות, אם נחליט שאנחנו מאשרים את הכיוון הזה פה, כמובן הוא ילך, יעשה את שיעורי הבית, יביא את התקדימים הנדרשים, כדי להביא חוות דעת מלאה שתסייע ותוביל אותנו בזירה המשפטית.
- מר גדי ירקוני:** והוא גם יוביל אותה.
- גב' מבשרת נבו:** חד משמעית.
- גב' דקלה קצוני:** ניר, רונן הרים יד.
- מר ניר ים:** כן, תנו לי. אלא אם כן גולן רוצה להוסיף לדברים של מבשרת? אם לא, אז בבקשה רונן.
- מר גולן שוורץ:** אני ממש בכמה מילים, כי המילים נאמרו. בסופו של דבר, התהליך

פה בנוי משני חלקים. חלק אחד, הוא לדחוק את הפוליטיקאים, כדי לקדם את ההחלטות האלה. חלק שני, הוא בעצם להסיר את התירוצים המשפטיים או האחרים שיש להם, כדי לא לקדם אותם. בחלק הראשון אנחנו מטפלים בכל הכלים שדובר עליהם מקודם, וגם הכלים הפוליטיים, גם הכלים הציבוריים וגם הכלים ששייכים לעולם התקשורת, הפרסום והיח"צ.

בחלק השני אנחנו מטפלים באמצעות הצגה של חוות דעת משפטית. הלכנו הכי גבוה שאפשר ללכת בתוך המערכת האזרחית. רז ניזרי היה המשנה, הוא בעצם כיהן בכל תפקידי המשנה של היועץ המשפטי לממשלה, הוא נחשב לאינסטנציה משמעותית מאוד מאוד בתחום הזה. יש לו יכולת מעבר ליכולות המשפטיות שלו ולכובד, או לגרביטס שיש לחוות הדעת שלו, יש לו יכולת גם לנהל דו שיח עם פקידות בכירה בעניין הזה.

והוא, כשפתחנו איתו את הנושא, הוא אמר שהוא רואה פה בהחלט תבחינים שקשורים, גם להיקף היישובים מתוך המועצה שכלולים ממילא בעוטף, לעומת אלה שלא כלולים, גם להיקפי הפגיעה, גם לעובדה שהדינאמיקה שיש כרגע היא דינאמיקה שונה מדינאמיקות קודמות, כי היא דינאמיקה של תהליכי שיקום, שחייבים מטבע הדברים להיות הרבה יותר אזוריים מאשר תהליכים שהיו בעבר, שבהם השיקום לא היה בעומקים האלה, ולא היה ברמת ההדגשה הזו.

ולכן, עם כל הסיבות האלה הוא רואה גם את הנימוקים המשפטיים, וגם את האפשרויות המשפטיות, כדי לייצר פה, או כדי לשמוט מתחת ידיהם של הפוליטיקאים את האפשרות לטעון לכך שיש השלכות רוחב וקשיים משפטיים. אז בעצם אלה שני צדדי האירוע. שתי זרועות הצבת שאותה אנחנו אמורים להפעיל בשבועות הקרובים.

מר ניר ים: רונן, בבקשה.

רונן: ערב טוב לכולם. אני יושב ראש מושב אוהד, אני רוצה להתחיל, קודם כל, באמת להשתתף בצערם של משפחת מורג. משה היה איש מאוד יקר לנו, אנחנו יודעים מה הייתה חשיבותו בכל העשייה במועצה. תמיד הוא ראה לעיניו את כל המועצה. חשוב להגיד, איש מאוד מאוד יקר ואנחנו משתתפים בצערם של המשפחה.

לעניין, אני רוצה להגיד שקודם כל, אנחנו מאוד מאוד סומכים גם על גדי וגם על הצוות שיעשו את

העבודה. ואחרי הרבה מאוד שנים שאנחנו מרגישים, תשעת היישובים, כאמנם חיים במועצה, אבל לא נהנים על מלא מכל ההטבות שיש במועצה.

אני חושב שכמו הצוות המלווה, שזו באמת הזדמנות, ולפי דעתי, אם לא האחרונה, שיש לנו להיכנס לתוך, או להיות חלק מתוך המועצה הזאת, ואני רוצה להגיד לכם, שאני באמת באמת מתרגש, כי סוף סוף מישוהו הרים את הכפפה ואמר – זו ההזדמנות, אנחנו הולכים איתה עד הסוף.

אני מאוד מאוד מקווה שזה יצליח, אני מאמין שזה יצליח. אנחנו נעשה את כל מה שאתם תבקשו מאיתנו, אנחנו נהיה חלק מזה, מה שצריך אנחנו נהיה. ואני רוצה לבקש מכל יישובי המועצה להיות חלק, ולהיות סולידריים לכל המהלך הזה. גם אם צריך לבוא ולעשות ולהשתתף בתקשורת וכל מה שצריך, פשוט להיות חלק. זהו. ואני רוצה לאחל בהצלחה, תודה לכולם.

מר ניר ים: תודה רון, רונית, בבקשה.

גב' רונית בן רומנו: כן. אני אתכם, רואים אותי, שומעים אותי?

מר ניר ים: לא רואים.

גב' רונית בן רומנו: לא רואים, לא יודעת למה, עכשיו כן? ערב טוב, באמת ערב עצוב, אני לא שמעתי, רק עכשיו על משה ובאמת איש יקר ובאמת אחד עם הרבה יוזמות שהוא הוביל, אז כואב הלב באמת.

אני רוצה להגיד, בתור אחד היישובים שהוא מעבר לשבע, בתור אחת שכבר שנים מנסה בכל מיני דרכים, שמעתם אותי בהרבה מקומות, להרים את הכפפה, ותמיד אמרתי שאני חושבת שצריך מתישהו להגיע לכנסת, כי שמה רק נצליח להשפיע.

לאור כל המאורעות של ה-7.10, אם עכשיו אנחנו לא נצליח להוביל את המהלך הזה, זה לא יקרה אף פעם. אני חושבת שחשוב מאוד שכל היישובים יתמכו, גם עכשיו אישור התקציבים והיוזמה, וגם אחר כך במהלכים, להראות באמת שאנחנו קהילה אחת, ולא משאירים אף אחד מאחור, כי התחושה של התושבים שלנו זה תסכול, זה אכזבה, זה אנחנו לא חלק, אנחנו לא שווים בין כל תושבי המועצה. זה תחושות מאוד מאוד קשות.

אני חושבת שמבחינה של זמנים, אנחנו צריכים יותר למהר מאשר ה-1.3, לפי מה שאני רואה וקוראת

את הדברים. התוכניות כבר מוכנות, אם אנחנו נחכה ל-1.3, אולי אפילו נפספס את הרכבת בלהכניס את היישובים.

הדבר הנוסף שאני חושבת, ואני אומרת את זה בכאב, כי אני יודעת שעובדים על זה. אני חושבת שמבחינה אסטרטגית זו טעות לפתוח את מערכת החינוך בגבולות. אני חושבת שלשדר 'עסקים כרגיל', זה יגרום לממשלה להגיד – אוקיי, הכול בסדר. אם הכול בסדר ובטוח לפתוח בית ספר, אז אולי אפשר להתקדם הלאה. זה כאילו, באיזשהו מקום תוקע לנו מקלות בגלגלים. שוב, אני לא אסטרטגית גדולה, אבל לי זה נראה לא הגיוני לעשות את זה ביחד. אני מניחה שתחשבו על זה, או שאתם חושבים על זה.

לי מאוד מאוד חשוב שהמאבק הזה יצא לדרך. מבחינתי, הוא היה צריך לצאת לדרך לפני שנים. אני חושבת שהיה צריך לתמוך ביוזמה באופן חד משמי וברור, ואני מצפה גם לתמיכה של כל החברים שלנו במליאה, בלהניף את המהלך הזה.

כמובן שאני מחזקת מאוד מאוד את ידיו של גדי, זה מהלך היסטורי מבחינת כל המועצה. כמובן גם את דקלה, ואת כל החבר'ה שמובילים את זה, שאני בטוחה שכל אנשי המועצה שותפים לזה, ואני באמת רוצה לקוות שנצליח ונהיה, סוף סוף באמת קהילה אחת. לא רק בדיבורים, אלא גם בעשייה בשטח. תודה לכולם ובהצלחה.

מר ניר ים: תודה רונית. טל, בבקשה.

מר טל בורנשטיין: אהלן, שמי טל, נציג נירים במליאה. שאלה, מצטער שאני בלי וידאו כרגע. שאלה בנוגע להצלחת היוזמה הזאת. מה אנחנו מצפים? איך אנחנו מגדירים הצלחה? מה אנחנו מצפים שישתנה? ושאלה בנוסף לזה, האם גם ההצלחה הזאת תשפיע על היישובים שנפגעו הכי הרבה, עם הכי הרבה צורך בעזרה בצמודי הגדר.

גב' דקלה קצוני: ההצלחה שלנו תהיה להגדיר את תשעת היישובים האלה כיישובי עוטף לכל דבר ועניין. זה אומר שהחלטות הממשלה שיהיו במירוץ הזמן יחולו עליהן, זה אומר שהתקציבים התוספתיים יחולו גם עליהם. אם מישהו רוצה להרחיב מהצוות שלנו, הוא מוזמן.

לגבי השאלה השנייה, אנחנו לא רואים כל פגיעה שאמורה להיות ביישובים שזקוקים לטיפול נקודתי

בעקבות זוועות ה-7.10. ההצלחה שלנו בסוף, גם תושלך עליהם, כי יש לנו תיכון אחד, שגם הילדים של היישובים האלה לומדים וגם אלה, תקציבים, מטפלים, עו"סים, כל מה שהאזור שלנו זקוק לו כרגע.

מבנים, אם אנחנו מדברים לדוגמא על כתות נוספות כדי לצמצם ילדים בכיתה. אמונה שלנו שזה רק יעזור גם ליישובים שצריכים טיפול נקודתי בעקבות הזוועות של ה-7.10.

מר גולן שוורץ: ברשותכם אני רוצה להוסיף, גולן, על מה שאמרה דקלה, לגבי השאלה השנייה.

כולם מבינים שבתוך תוכנית השיקום המתהווה, יש שחקנים שונים, ויש כוחות שונים, וכל אחד כמובן מושך. בסופו של דבר, ההצלחה במרכז של אשכול כמוקד הרעש, והכנסה של כל יישובי אשכול לתוך תוכניות השיקום, ולתוך החלטות הממשלה של מינהלת תקומה, היא באופן טבעי מגדילה את המשקל היחסי של המועצה האזורית אשכול, בתוך חלוקת המשאבים וקבלת ההחלטות בהקשרים האלה. ומזה נהנים, כמובן, כל היישובים, כל אחד לפי עניינו ומצבו.

מר ניר ים: כן, חברים נוספים שרוצים להתבטא? מוזמנים. זה הזמן.

שירי: אני רוצה להגיד משהו, שירי מצאלים. דבר אחד – תנחומים למשפחת מורג. עצוב באמת לשמוע. לענייניו, אני מסכימה עם קודמיי שדיברו, אנחנו היישוב המרוחק ביותר מהגבול, קיבוץ צאלים ראה את עצמו, רואה את עצמו ויראה את עצמו, תמיד, חלק ממועצה אזורית אשכול, גם בממשקים והמאורעות הזוועתיים שהיו ב-7.10, למרות שהחוויה הקיבוצית שלנו לא דומה למה שעברו קיבוצים אחרים.

אני מסכימה עם מי שאמר פה קודם, אילו היה איזשהו ספק שהיה נגרע ולו מילוי צורך אחד, למילוי הצרכים של יישובי הקו, צמודי הגדר, אני חושבת שכולנו היינו נותנים רוורס. אני חושבת שה-7.10 חצה את הגבול, גם מבחינת הקו הדמיוני של ה-7 קילומטרים.

אני רוצה להגיד שהתוכנית שנראית פה, והקצב והלחץ שאתם עומדים לייצר בתוכנית הזאת, עד ל-1.3, אני חושבת שהוא נכון. אני חושבת שבסופו של דבר, המשקל הסגולי של המועצה האזורית אשכול יגדל מבחינת מדינת ישראל.

אני מסתכלת בחרדה גדולה על עתיד המועצה, ודווקא בהיותי חברת קיבוץ ביישוב הכי מרוחק מהגדר, והכול נובע, באמת, מהחיבורים הפנימיים והעמוקים שיש לצאלים עם המועצה האזורית אשכול.

אז אחד – שאפו גדי, דקלה, קיבוץ צאלים יעמוד איפה שיצטרכו, בכל דרך, גם אם... של אקטים מיוחדים וגם של האקטים הנורמטיביים. אנחנו נעמוד, ואני בטוחה שבסופו של יום נצליח לייצר משהו שיתמוך בכולנו לבניית המועצה מחדש, אחרי הזוועה של ה-7.10. אז אני מברכת על התוכנית שהייתה פה, ואני סמוכה ובטוחה שהיא תאושר פה היום במליאה.

מר ניר ים: כן, חברים נוספים? התבטאויות נוספות?

ב' סילביה גרין: אני רוצה. ערב טוב, אני מצטרפת לכל הדברים. אני סילבים מאורים, מי שלא יודע. מצטרפת לכל קודמיי, לדברים של כל קודמיי. אני רוצה רק לבקש דבר אחד, אם אפשר, אם אתם רוצים שאנחנו נגיע בהמונים, אז בבקשה תודיעו לנו בזמן. אנשים חלק עובדים, חלק יש תוכניות אחרות. פשוט להודיע לנו לפחות יומיים מראש, שנוכל להתארגן. תודה.

מר ניר ים: אוקיי, תודה, מי עוד? בבקשה, יהודית.

יהודית: טוב, כמה דברים, אני באמת מתחברת וחושבת שזו באמת הזדמנות. יחד עם זאת, אני מתחברת גם למה שדקלה אמרה בהתחלה, שצריך מאוד מאוד להיזהר אל מול מה שקורה בזירה הארצית, כדי לא לפספס את המומנטום, ובטח לא להחריב דברים אחרים שהם, בעיניי, מאוד מאוד חשובים היום.

קודם כל הבנתי שזה חונה כרגע על שולחנו של ראש הממשלה, ואנחנו צריכים לקבל תשובה. זה דבר אחד. דבר שני, אני חושבת שאת עיקר הכוח צריך להשקיע גם אל מול מנהלת תקומה. מנהלת תקומה, היא בדיוק אותה מינהלת שלא נועדה רק לבוא ולשקם ולעזור לנו, אלא לעזור לנו גם בכל מיני החלטות שלא הצלחנו להעביר עד כה.

כן הייתי רוצה לדעת מה העמדה של מינהלת תקומה בתוך כל הסיפור הזה. מה היא חושבת, מה היא אומרת. יש לזה משקל מאוד מאוד גדול. אם מינהלת תקומה תהיה איתנו, תהיה סבורה שאנחנו באמת צריכים בר לעשות את זה וזה היה צריך להיעשות כבר מזמן, כי זאת איזושהי עוולה שניסינו

לתקן כבר הרבה מאוד זמן ולא הצלחנו, אז אני חושבת שיהיה לנו הרבה מאוד כוח, אם נבוא יחד עם מנהלת תקומה, ולא נבוא לבד כמועצה.

גב' רונית בן רומנו: מנהלת תקומה לא מחליטה, אין לה מנדט לטפל ביישובים האלה.

יהודית: לא, תקשיבי, אין לה מנדט זה נכון. כרגע בפועל, אנחנו מטפלים

ביישובים האלה, אוקיי? אז זו גם סוג של אמירה שצריך לומר. כי זה שמינהלת תקומה אומרת – אוקיי, אנחנו מטפלים ביישובים עד ש- יש בזה אמירה מאוד מאוד חזקה. עובדה שאני רכזת של תלמי אליהו, יש רכזים לכל 32 היישובים, יש כאן אמירה.

מינהלת תקומה היא לא רק איזשהו גוף שבא לעזור, אני לא מזלזלת בזה כמובן, זה הדבר הכי חשוב שקיים, אבל זה לא רק לזה. זה בדיוק לזהות דברים שאנחנו צריכים להשפיע אל מול מקבלי ההחלטות.

ואם מנהלת תקומה סבורה שאנחנו מצליחים לשכנע את מנהלת תקומה, בזה שרוב... שיש שטחים חקלאיים בקרב היישובים האלה, שלא... לא ב-7-4 אלא ב-4-0, זה דברים שצריכים להשתמש בהם. אני חושבת שאם אנחנו נבוא ביחד עם מנהלת תקומה זה משהו שיתן הרבה מאוד כוח אל מול מקבלי ההחלטות.

גב' רונית בן רומנו: לדעתי מנהלת תקומה לטובתנו, אני דיברתי הרבה....

גב' דקלה קצוני: אז יהודית, אני אתייחס...

מר ניר ים: כן, בבקשה דקלה.

גב' דקלה קצוני: אני אתייחס רגע למה שאת אומרת, יהודית. מנהלת תקומה איתנו

בסיפור, בדיוק מהסיבה הזאת יש רכזי תקומה לתשעת היישובים הלאה, מהסיבה הזו התוכניות שאנחנו מגישים חולשות על היישובים האלה.

אבל מנהלת תקומה מנדטורית, מותר לה להתעסק רק ביישובים שנמצאים בהחלטה 980, זו ההחלטה של, בעצם, הקמת המינהלת, תשעת היישובים האלה לא מופיעים שם. אבל האקט החיובי של תקומה מול הדבר הזה, הוא בדיוק הסיפור שיש רכזי תקומה, שהתוכניות שנכתבות הן לכלל היישובים, המועצתיות שנכתבות, נספרים בהם הילדים של היישובים האלה, הבתים של היישובים

האלה, וזו בעצם הבעת האמון של תקומה.

אך כרגע, משפטית, ידיה כבולות לבוא ובסוף, 1.3 להניח את ה... אין להם כביכול את המנדט המשפטי להתעסק ביישובית האלה.

יהודית: הבנתי. יחד עם זאת, עצם זה שהם איתנו, ועצם זה שהם כרגע

עובדים איתנו על התוכניות של כל 32 היישובים, זה כוח שאי אפשר לא להשתמש בו. ולכן, אני מצפה גדי,

גב' דקלה קצוני: אנחנו נפנה...

יהודית: אוקיי.

גב' דקלה קצוני: אנחנו נשתמש בו במגבלת הכוח המשפטי שמותר ואסור לאדרי

להשתמש בו. אבל יש אמירה מאוד ברורה, שהם מבחינתם ממתניים כמונו, בציפייה דרוכה, לאישור הזה.

יהודית: תודה.

גב' רונית בן רומנו: דרך אגב, איפה זה עומד היום, אנחנו יודעים? אחרי ה-30 יום

הנוספים? כי משה אמר שזה על השולחן עדיין.

מר גדי ירקוני: שולחן של מי? טוב, אחרי זה.

גב' דקלה קצוני: כרגע 60 יום הארכה שניתנה, סליחה...

מר ניר ים: בואו, אנחנו לא... כאילו, לא נאריך שלא לצורך, מה שנקרא, כי עד כה

אנחנו שומעים רק התייחסויות חיוביות ורוח גבית.

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: ניר, אני יכולה משהו קצר, לפני שאתה הולך להצבעה?

מר ניר ים: אני לא סוגר, ולא הולך להצבעה. ככה שהכול בסדר, אני הולך

להסכמה. אז דקה אחת, בואו נתקדם, אבל בסדר. יהיה לך מקום לדבר, יונתן קח את רשות הדיבור ונמשיך.

יונתן: תודה. ערב טוב, יונתן מקיבוץ אורים, יושב ראש צח"י, משתתף

בצורה של משפחת מורג בתחילת דבריי.

יש לי בעצם שאלה, הסתייגות, אני לא יודע איך להגדיר את זה. אי – מלכתחילה, מן הסתם, אני תומך במאבק וביציאה – 1 – שאלה מה מבינים כל בעצם החברים שלנו במועצה, על מצבם של שלושת היישובים, או תשעת היישובים האלה? גם המציאות שאנחנו נמצאים בה, אני לא בטוח שבתוך המועצה עשינו את ההסברה פנימה. אני לא בטוח שכולם, רגע, מבינים את המשמעויות של החיים שלנו מחוץ ליישובים, למרות שאנחנו לא מפונים באופן תיאורטי.

דבר שני – האם אנחנו הולכים גם לרוץ בגי"צית במקביל. זאת אומרת, האם זה ערוץ שאנחנו מכוונים אליו, במקביל לערוץ הממשלתי מול משרד ראש הממשלה וכל הגופים האלה? כי בעצם, זה לא שזה חדש להם, הם מכירים את הדברים, ובעצם עד עכשיו לא קיבלנו שום מענה, או קיבלנו דחייה לכל בקשה שנדרשנו.

אם אנחנו מפעילים את, מה שנקרא, מלוא כובד משקלנו בנושא המשפטי ובעצם משקיעים את האנרגיה במקום הלא נכון, יכול להיות שאנחנו מבזבזים את האנרגיה שלנו בלנסות לשכנע אותם שאנחנו יכולים לבוא ולהגיד לבג"צ, אם יש לנו את הטיעונים הנכונים, שבעצם עשו לנו עוול, ופגעו בנו והפלו אותנו. זו שאלה.

מר ניר ים: אוקיי. שלומית, רצית להוסיף? תיכף אנחנו ננסה להתייחס לשאלה הזאת.

גב' שלומית פלוטקין בן זקן: כן, קודם כל אני אצטרף גם לדבריו של יונתן, אבל קודם אני רוצה להביע את תנחומיי גם למשפחת מורג, ואני מצטרפת למה שחבריי אמרו קודם. על עניין המשמעות, מלבד שאני מבקשת מחבריי פה להצביע בעד המהלך בתור יישוב שהוא מחוץ ל-7, מלבד הסולידריות, אני חושבת שהמשמעות של הכנסת תשעת היישובים האלה, מבחינה כלכלית, היא זאת אומרת, כספית למועצה היא משמעותית מול ההשקעה. והייתי רוצה גם שהנקודה הזאת תחודד. זאת אומרת, שחבריי פה שמצביעים יבינו, לא יסתכלו רק על ההשקעה של ה-3.4, אלא על המשמעות, כמה זה ייטיב עם כל המועצה, וגם עם שאר היישובים, אם ההחלטה תקודם. תודה.

מר ניר ים: חנניה, בבקשה.

מר חנניה אוקרט: אני רוצה לחזור ולהדגיש, אני מקווה שכולם מבינים שאני מוכן לשכב

על הכביש כל יום בשביל שהנושא הזה יעבור בממשלה, ויקבל אישור שאנחנו קהילה אחת. זה הבסיס לקיום שלנו ולהתפתחות. אבל אני רוצה שאנחנו נכנס למאבק הזה עם מה שנקרא, כיפת ברזל ומעיל רוח וכל ההגנות האפשריות שקשורות למה שאמרתי קודם.

זו חוות דעת משפטית שמייחדת את מועצה אזורית אשכול משאר האזורים, כי אנחנו נקבל התקפות מפה ועד להודעה חדשה. וכן, גם חוות הדעת הפסיכולוגית, אם יש כזו. אנחנו צריכים להיות מודעים לזה, כדי לדעת כמה אורך נשימה יש לנו להיאבק, ולהסביר גם לשכנים שלנו ולקבוצות החברתיות שלנו, כל אחד בתחומים שלו, תודה.

מר גדי ירקוני: טוב. אם אין עוד שאלות, אני רוצה רגע, גם לשאלה שלך וגם לכמה דברים להתייחס בסיכום, לפני שמחליטים מה עושים.

א' – אני חייב, כמו שדקלה אמרה לנושא החטופים ולכולם פה, אמרו את זה מקודם. אין צל של ספק כי נושא החטופים הוא אלף מונים יותר חשוב מכל דבר אחר שאנחנו מתעסקים איתו. אנחנו ניתן לזה את הקשב המרבי, ולא נעשה שום דבר שיפריע למערך הזה, או שאיכשהו בכלל אנחנו חושבים שיוציא את הקשב מהמהלך החשוב ביותר של להחזיר את החטופים של מדינת ישראל הביתה, שהרבה שם עוד שלנו. וגם אם זה לא היו שלנו.

וזה, אנחנו כל הזמן נסתכל, נבדוק. א' – זה בטוח יפריע, גם לנו, שהקשב יהיה שם, אבל יותר חשוב שאנחנו לא נפריע להם וזה הדגש.

דבר שני – הצלחת התהליך, בלי הצלחת התהליך השגשוג של מועצה אזורית אשכול יהיה אחר לגמרי. אני מעריך שאם לא נהיה מועצה אחת על ידי המדינה, יהיה לנו קשה מאוד לבצע את התוכניות ארוכות הטווח לילדים שלנו, קצרות הטווח – גם לילדים שלנו, גם לנו וגם למועצה. זה מהתחלת המשימות שלנו ועד הסוף. הכול קשור לזה שנפסיק עם ההבדלה הזאת בתקופה הזאת, וגם שאנחנו נדע שאי אפשר לחלק פה, בגלל שאי אפשר לחלק. זה מה שאני כל הזמן מסביר במדינה, אני לא רוצה להאריך פה את הדבר הזה.

ואני אומר עוד פעם, ההחלטה הזאת, תעזור, מישהו פה שאל, היא תעזור והיא תקדם את המועצה, ולא הפוך. תיכף אני אנסה להיכנס גם לעוד פרטים בנושא הזה, קטנים.

אני חושב שבמאבק בבית הספר, אנחנו דנים עלי זה כל הזמן, אבל אני חושב שאחד המסרים שאנחנו צריכים לזכור אותו כשאנחנו מדברים, אנחנו מדברים על ה-7.10, כשאנחנו אומרים מועצה אחת, לא להתבלבל. מועצה אחת, זה לא בגלל הפצמ"רים והטילים, מועצה אחת זה בגלל מה שקרה פה ב-7.10, בזה שהיום אנחנו מנסים לחזור לשגרה, שהסכנה לחדירה ברחוקים או בזה, עזבו, אני לא איש צבא, אני לא אומר כמה היא, כל אחד שיחליט, ושהצבא לא אמר לחזור, היא לא מסכנת, לפי דעתי, והסיכום שלנו בתהליך של הצוות, היא לא מסכנת את התהליך הזה.

בגלל שאנחנו מתמקדים, אני חושב שזה כבר המסר הראשון שאנחנו צריכים להעביר כל הדרך. אנחנו, מה שקרה פה זה ה-7.10, זה לא מה שהיה ב-5 או בספטמבר, זה היום המסוים הזה, שמה שקרה, זה הופך אותנו בתקופה הבאה למועצה אחת. ואת הדגש הזה אנחנו חייבים לשים.

מינהלת תקומה – מינהלת תקומה עוזרת לנו, כמו שדקלה, אני לא אוסיף את הדברים, אבל עד גבול מסוים. אדרי – לא ישכב במקומנו על הגדר, כמה שאכפת לו, הוא יודע כמה זה חשוב. אדרי, בכל זה מנהלת תקומה – זה המדינה. ואנחנו צריכים לזכור שמנהלת תקומה זו המדינה. בסוף, מנהלת תקומה מקבלת את ההוראות מה לעשות ובמי לטפל, ממדינת ישראל. ומי שמחליט מה שמדינת ישראל תעשה, זו הממשלה. ובמינוי כותבים להם עד איפה לטפל.

והוא יכול להגיד זה חשוב, זה זה, לא יותר מזה. ראש הממשלה, אם לא הבנתם – אמר את דברו. בישיבה, אחרי שאני ביקשתי שייתן את הפסיקה, אני גם אמרתי לכם את זה לפני שבוע, לא זוכר מתי – הוא אמר, זה אי אפשר לעשות את זה, וזה בעיות משפטיות. זה מה שהוא תירץ. אני לא מאמין, אבל זה מה שהוא תירץ.

ובנושא של הבג"צ, כשאנחנו לוקחים ייעוץ משפטי, אנחנו לוקחים אותו על ההתחלה. הייעוץ המשפטי יוביל אותנו עד איפה שנחליט, ואיפה שאנחנו נחליט שעוצרים. לא צריך עכשיו להחליט איפה עוצרים ומתי. אנחנו רוצים לעצור אחרי שאנחנו מנצחים. ניצחון מפוקפק, אבל ניצחון. מפני שניצחונות כבר אין לנו במלחמה הזאת, ואת זה אנחנו לא צריכים להחליט עכשיו.

בקשר, ואני לא מכיר את האיש, אני פגשתי אותו שעה לפני אתמול, אני חושב, בזום. כאלה אנשים, ממשרד כזה, הוא לא בא בשביל להפסיד תיק. הוא לא בטוח ינצח אותו, בגלל שיש מולו אריות

חזקים גם בצד השני, אבל כשהוא בא לתיק כזה, הוא רוצה ברזומה שלו – הצלחתי. לפעמים זה הרבה מעבר לכסף.

כשהוא בא ואומר – אני איתכם, זה לא בשביל לנגב לנו כמה מאות אלפי שקלים, זה בגלל שהוא רוצה שבתיק הזה יהיה זכור שהוא הכניס את המועצה האזורית אשכול למועצה אחת, ובגלל זה הוא גם מבקש מאיתנו הרבה חומרים, הרבה עזרה בכל אנשי המקצוע, ובאנשים שלנו. אנחנו לא נתחיל את המאבק הזה, לפני שיהיו לנו את הדברים האלה סגורים, אמרה את זה דנה. מפני שזה כלי עבודה. כלי עבודה שבלעדיו, אנחנו לא יודעים לעבוד. ובגלל זה אנחנו גם דוחים, בגלל כל הסיבות שאמרו מקודם, אנחנו לא יכולים לצאת למאבק בלי שאנחנו יודעים מה המחרשה והפטיש שיש לנו ביד. אנחנו חייבים...

גב' סילביה גרין: גדי, גדי סליחה רגע,

גב' מזל ערוסי: סליחה, סילביה, יש סדר. תני לאחרים גם לדבר.

גב' סילביה גרין: כן, אני רוצה רק להוסיף משהו. גדי, אל תשכח שיש גם כן בצפון, ושם הם ממש חזקים כל החברה, ואסור שישכחו את הדרום פה.

גב' מזל ערוסי: נו באמת.

מר גדי ירקוני: אני לא אמרתי שישכחו, ולא נכנסתי לצפון. אני מדבר עלינו. וזה לגבי

בג"צ... דבר אחרון, חבר'ה, אם אני לא מסתכל על זה, מפני שאני חושב שהנפשות שלנו יותר חשובות עכשיו מכסף, שנהיה מועצה אחת. אבל באחריות אני אומר לכם, שאם זה יעבור, זה חשוב כלכלית, אמרתי את זה, המועצה האזורית תחסוך בזה, לפי דעתי, כסף, בגלל שכמו שאני מכיר את המועצה האזורית אשכול, היא לא תוכל להמשיך ולהתנהג כאילו שום דבר לא קרה.

דיברנו על זה בשנה האחרונה, הבטיחו פה, הבטחנו והבטיחו אנשים שיטפלו בזה. ברור למועצה אזורית אשכול שאחרי ככה וככה שנים, גם בלי האירוע הזה היינו צריכים לעשות משהו... ואני אומר עוד פעם...

(רעשי רקע)

מר גדי ירקוני: אני אומר רק, בואו נעזוב, נחשוב כמה אנחנו הולכים להשקיע. אני

אומר עוד פעם, הכסף הזה הוא לבריאות, הכסף הזה הוא לחוסן של המועצה. הכסף הזה, בשביל שבאמת עוד חמש, עוד כמה שנים, נוכל לראות אותנו כגוף אחד, באמת, שיצא מהמשבר הגדול ביותר שאיזה קהילה עברה, כזאת מצומצמת, במקום אחד, וזה אתגר אדיר, וזה הכלי הבסיסי בשביל לעבור אותו. תודה.

מר ניר ים: כן, אחרונים, אם יש לנו שרוצים להתבטא? בבקשה, מזל.

גב' מזל ערוסי: ... אז דבר ראשון, אני רוצה לציין שאין ספק שלפחות רובנו נתמוד במהלך הזה בכל רמ"ח איברינו. אין לי ספק שזה מהלך שהיה צריך להיעשות הרבה קודם, אבל לכל דבר יש את שעתו.

אני רוצה לחזק את ידי המועצה, על זה שהם מצאו לנכון לפתוח את מרכז הלמידה קצת מאוחר מדי, מרכז הלמידה בגבולות. זה בדיוק הזמן לתת מענה לתושבים שמצאו לנכון לחזור. הם לא חזרו כי תענוג להם, וזו תשובתי לכמה שחושבים שלחזור זה ייתן לגיטימציה לממשלה. חבריא, אנשים חזרו כי הם לא מחזיקים מעמד בבתי מלון, כי יש להם משקים, כי יש להם משפחות, כי האנשים לא בריאים ועוד ועוד, אני יכולה למנות עוד 1001 סיבות.

אז אם המועצה מצאה לנכון, או הצוות מצא לנכון לפתוח לילדים האלה שנמצאים מסגרות לימוד, אני חושבת שצריך לחזק את ידיכם, וכל הכבוד על זה. אפילו שזה נעשה מאוחר מדי. יכולנו לעשות את זה ולהקדים הרבה קודם, לפחות אני טענתי שהיה צריך לעשות את זה הרבה הרבה קודם. והשאלה שלי היא - מה קורה במקביל ביובלי הבשור? האם ממשיכים לבנות ולהכין גם את יובלי הבשור, במקביל לגבולות? תודה.

מר ניר ים: טוב, פה אני מרשה לעצמי לתת איזושהי תשובה, גם אם לא מלאה. א' – בהתייחס למועצות שכנות שחוו חוויה, ואני לא משווה, יותר גדולה או יותר קטנה מאיתנו ב-7.10, אנחנו מיצבנו את עצמנו בלוח זמנים מאוד מאוד מוקדם, לפתוח, לעבוד על פתיחת מערכות חינוך במועצה שלנו. זה לא קרה.

זאת אומרת, בהשוואה הזאת אנחנו מובילים. אנחנו נשתדל ונעשה את כל המאמצים שמסגרות החינוך יפתחו ב-4.2, זה לא עוד הרבה זמן. פעם אחת. דבר שני, לאורך כל הדרך, מזל, צריך לעשות

איזשהו מאזן שאומר – כמה תושבים חוזרים לאשכול, על ילדיהם, כי לפני זה, זה כמובן חסר טעם לפתוח את המסגרות האלה, וככל שיותר הזרם, התושבים שחוזר למועצה גדל, וילדים מתווספים למשפחות, אז כן נוצר מומנטום שמאפשר פתיחה.

כמובן, בסוף את תראי איך זה עלול, אולי, קצת לפגוע בצורה כזאת או אחרת, באותם מרכזי לימוד שנפתחו, וגם משם עוד תבוא טענה. אבל צריך לזכור, הכול זה מאזניים, איפה יהיה המשקל, שם אנחנו נשים את המאמץ.

במקביל לזה שאנחנו מכינים את בית הספר בגבולות, ממש במקביל, אנחנו גם מכינים את בית הספר במה שהיה פעם יובלי הבשור, אנחנו כבר לא קוראים לו יובלי הבשור, אנחנו קוראים לו יסודי הבשור, ובמקביל אנחנו גם עובדים כבר על בית ספר תיכון הבשור, מה שהיה פעם בית ספר הבשור. כמובן שהעבודה שם היא הרבה יותר עמוקה, עבודת השיפוץ, ולכן זה ייקח יותר זמן.

אנחנו מקווים שהיסודי יהיה מוכן בשבוע הראשון של מרץ, והתיכון יהיה מוכן בסדר גודל של... אחרי פסח נקרא לזה, או איפשהו באמצע אפריל. לשם אנחנו מכוונים. אז הכול קורה כאן ועכשיו, והכול קורה במקביל.

גב' מזל ערוסי: ואז תעבירו את הילדים ב-5.9 מגבולות ליובלי?

מר ניר ים: בואי, אנחנו ככה, אנחנו לא יודעים, זאת אומרת למשל, מה אנחנו לא יודעים? אנחנו לא יודעים כמה ילדים, בסופו של דבר, יגיעו למועצה וינוקזו למערכות החינוך המועצתיות.

גב' מזל ערוסי: הבנתי.

מר ניר ים: אם זה לא יחייב, אם בית הספר בגבולות יכיל את כולם, אז זה בסדר. אם בית הספר בגבולות לא יכיל את כולם, צריך למצוא מרחבי לימוד נוספים. איפה הם יהיו, כמה הם יהיו, מתי הם יבדקו? בואי, הכול כל כך נזיל, אנחנו כל כך לא יודעים מה יקרה בשבוע הבא, אנחנו בטח לא יודעים מה יקרה באמצע פברואר, ובטח לא מה יקרה באמצע מרץ.

אז אנחנו משתדלים להיות עקב בצד אגודל, יחד עם התנועה של התושבים חזרה הביתה, אבל אנחנו צריכים לראות את זה קורה. ויש פה היום, בנושא הזה של מערכות לימוד, יש פה מגוון כמעט

אינסופי של פתרונות, כמעט מגוון אינסופי של פתרונות, וכמו שאת מכירה, תושבים מפונים שבכל מקרה לא יחזרו, כאלה שכן יחזרו אבל הילדים ימשיכו בבית הספר, איפה שהם כבר רשומים מחוץ למועצה, וכהנה וכהנה, ערב רב של פתרונות יצירתיים מאוד. אנחנו צריכים לראות מה פה אנחנו עושים.

גב' מזל ערוסי: אוקיי, תודה.

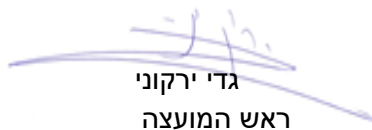
ר ניר ים: ככל שאני מנתח את הצגת הנושא, ואת הדיון שהיה פה, ואת הרוח הגבית המלאה שרעיון הללכת על קמפיין של מועצה אזורית אשכול, מועצה אחת – אז אני מבין שיש פה תמיכה גורפת.

אני לא שמעתי התנגדויות, ואם יש התנגדויות, אז זה הזמן לשמוע אותן. ככל שאין התנגדויות, אז אנחנו גם ללא הצבעה, מסכמים שאנחנו מתקדמים בכיוון הזה, ומקבלים את רוחה הגבית של המליאה, כמובן תמיכה וביד אחת עם הנהגות היישובים, וראשי צח"י וכל מי שנוכח פה, בזום והקהילות של אשכול כמובן עומדות מאחוריו.

אז אם זה הסיכום, אני ממש מודה לכולם, ואומר תודה רבה.

גב' סילביה גרין: חזק ואמץ.

מר נועם גל: תודה רבה לכם, שיהיה בהצלחה לכולם.

גדי ירקוני
ראש המועצה

אושר בתאריך: 5/2/24

ניר ים
מנכ"ל המועצה